

ALGUNS ASPECTES DEL MÓN DELS BEBÈS

PAUKSHITTE - PEXELS

KRISTINA

A partir d'algunes informacions no sempre conegudes del món del nadó, i fins i tot des d'abans de néixer, l'autor en fa algunes reflexions amb implicacions per a la criança. Degusteu-les!

Per **Toni Giménez Fajardo**

*Portar un fill al món és quelcom biològic;
estimar-lo és quelcom diví.*
Judy Ford

EL NONAT

- L'infant nonat comença a aprendre des de nou mesos abans de néixer, en el mateix acte de concepció.
- Pot escoltar, aprendre i recordar d'una manera veloç.¹
- Els trets de la personalitat comencen a formar-se a l'úter: gustos, aversions, pors, fòbies, etc. Com us sentiríeu en una habitació fosca i a soles, durant sis, set o vuit mesos sense cap mena d'estímul emocional o intel·lectual? Això és el que fem si ignorem l'infant intrauterí.
- A mesura que el seu cervell va madurant, les sensacions i sentiments primitius es convertiran més tard en estats de pensament més complexos i després en idees pures.

L'EXPRESSIÓ ESPERAR UN FILL FA REFERÈNCIA A ESPERAR QUE ES FACI, COM QUAN ESPEREM QUE LES POMES MADURIN.

• Cal parlar als infants des de l'acte de concepció. Amb hipnoteràpia es pot tornar a aquests moments intrauterins i tant les experiències positives com les més doloroses es poden arribar a reviure.

• Cuidar la mare és cuidar el fetus: la mare dorm amb ell, descansa amb ell, es desperta amb ell. L'infant li adjudica un significat metafòric; esdevé un símbol. Ella és el nexa entre el fetus i el món. Una de les pitjors coses per al nonat és que la mare pateixi. Curiosament, això que sembla tan evident ara

i que durant tants anys s'ha negat, ja ho va entreveure Leonardo de Vinci, bo i argumentant que tot allò que succeeix a la mare li succeeix al fill.

- No venim al món, sorgim d'ell talment com una pomera les pomes de la qual no li venen d'enlloc, les produeix ella. Som nosaltres els que produïm les persones.² L'expressió esperar un fill fa referència a esperar que es faci, com quan esperem que les pomes madurin.
- A la cinquena setmana ja desenvolupa un repertori sorprenentment complex d'actes reflexos.
- A la vuitena setmana, amb els moviments del seu cos, ja ha forjat un llenguatge corporal primitiu: expressa els seus gustos i aversions amb sacsejades i guitzes.
- Als tres mesos es passa d'embrió a fetus. Ja en aquests moments, el fetus és un petit gurmet. Només cal que afegim sacarina a la seva dieta normal del líquid amniòtic perquè la seva taxa d'ingestió es dupliqui. Si hi afegim un oli de mal gust, la taxa no tan sols baixa, sinó que el fetus fa una ganyota.
- Al quart mes arruga el front i fa ganyotes. En aquests moments ja no sacseja el cos sencer si li toques les parpelles. Si li toques als llavis començarà a succionar.
- A partir de la setmana setze és molt sensible a la llum.
- Cap al cinquè-sisè mes d'embaràs és tan sensible al tacte com un infant d'un any. L'aigua freda li desagrada molt i pot reaccionar a les pessigolles.

MORSE - PEXELS

MICHAEL

- Al sisè mes ho sent tot. Sobretot sent els sons estomacals, el tic-tac del cor i alguns sorolls externs, encara que vinguin apaivagats.
- La memòria neurològica és present a partir del tercer trimestre de gestació. A partir del sisè mes, el nombre de neurones ja està decidit. Seran les que ens acompanyaran tota la vida, ni una més. L'important són les connexions que es van establir entre aquestes neurones.
- Tant l'època prenatal com la postnatal immediata són les més properes al món espiritual i aquest món, de mica en mica, es va abandonant.
- Si hi ha hagut alguna mancança alimentària durant l'embaràs, això durà a problemes segurs, com a mínim en l'edat adulta.³

EL MOMENT DEL NAIXEMENT

L'èsser humà neix borratxo i mor adormit.

Proverbi japonès

- El naixement és la celebració de la vida i de l'esperança, no pas un estat de malaltia patològica.
- El cordó umbilical té un aspecte espiritual que no es desuneix mai de la mare. Després de tallar el cordó, mare i fill han d'estar units per la pell. Habitualment, un cop nats, se'ls separa de la mare, freqüentment atordida i drogada, i se'ls deixa, sense mirament, en una secció de nounats, plena d'infants, també espantats, que xisclen. Els primers moments (com de qualsevol aspecte de la vida) es recorden sempre i queden marcats, com empremtes, en la memòria. Cal oferir seguretat i estima; si neixen angoixats, seran grans tímids. Recordem que moltes de les nostres mostres sensuais i sexuals són un desig inconscient de retornar a l'úter i recuperar la serenitat perduda.
- En el moment de néixer cal parlar a l'infant com la persona que és. I, si ja tenim el nom triat, anomenar-lo pel seu nom. Fill i mare s'acaronen, es miren, s'escolten, se senten a prop. Si no els separem, seran éssers segurs i extravertits. S'ha pogut comprovar que fins i tot la nostra forma de néixer té a veure amb la nostra forma de morir.
- Es recomana en el moment de néixer: llum suau, música fluixa i calmada, contacte físic, retard en el tall del cordó umbilical, massatge i bany del nadó per part del pare. Un tracte suau i acurat en tot el procés. Els infants que han nascut amb el cordó umbilical enganxat al coll d'adults han tingut un percentatge superior de problemes de gola (dificultat per empassar i defectes de parla). El naixement amb fórceps és el més insatisfactori per a la mare i el nadó i pot afectar el desenvolupament de la personalitat del bebè. Molts infants venen al món amb el son invertit, ja que és durant la nit que l'infant té més activitat, a causa del rebombori estomacal de la mare.

CAP AL CINQUÈ-SISÈ MES D'EMBARÀS ÉS TAN SENSIBLE AL TACTE COM UN INFANT D'UN ANY. L'AIGUA FREDA LI DESAGRADA MOLT I POT REACCIONAR A LES PESSIGOLLES.

EL NOUNAT

Tu dones la mà a un infant i ell, a canvi, et dona el cor.

Judy Ford

- El comportament del nounat és universal i ve de milers d'anys.⁴
- Els bebès nenes ploren més, però també somriuen més.
- El bebè és, en certa manera, el déu de l'adult: encarna les capacitats de l'adult en el seu estat més pur, més resistent.⁵ És una persona d'ençà que neix, no pas algú indefens i prou. Cal ser molt respectuosos amb el nounat, ja que és hiperreceptiu. És molt intel·ligent i sensible, està al cas de tot i ho percep tot.
- A casa cal que l'habitució al so i a la llum es faci de mica en mica. Cal mostrar-li-ho tot, sobretot allò sensorial. Les primeres impressions són molt importants. El temperament dels primers moments ja no canviarà mai més. Amb pocs dies sap com comportar-se amb cada persona de les que l'envolten habitualment.

LA SEVA VISIÓ EN NÉIXER NO ÉS GAIRE AGUDA. POT DISTINGIR ELS TRETS DE LES PERSONES QUE L'ENVOLTEN A UNA DISTÀNCIA DE 15-30 CM.

- Cal que estigui ben estimulat, sense excessos. No tothom és igual ni està en el seu moment òptim; si hi ha gaire sobreestimulació pot ser que la informació no sigui del tot assimilada. Cal conèixer la potencialitat de cada persona per fomentar les seves tendències naturals i fer-lo reconèixer el seu cos perquè aprengui a saber-ne els límits.
- Tocar-los, fer-los massatges, cantar-los, parlar-hi. No hi ha millors joguines per a la primera infància que l'aigua (joc quan es banyen), la llum (del sol, del foc), l'aire (bufar-los suaument, portar-los de passeig), la terra (olors, contacte amb la natura). Si oferim joguines, que siguin per mossegar, per tocar..., de fusta, de fibres naturals.
- Els moviments facials i els dels membres superiors es coordinen abans que els de les cames perquè el sistema nerviós d'aquelles zones es mielinitza abans.⁶
- La seva visió en néixer no és gaire aguda. Pot distingir un arbre a mig camp de futbol de distància, no més, i els trets de les persones que l'envolten a una distància de 15-30 cm. En aquests moments la vista i l'oïda estan més desenvolupats que el tacte, el gust i l'olfacte.⁷
- També cal anar amb compte amb les persones amb qui va contactant l'infant, perquè són com plaques fotogràfiques, tot ho positivitzen.
- Qualsevol peça de vestir amb olor de mare la rebrà millor.
- És molt important que, mentre se li va donant l'aliment, l'infant se senti estimat. L'alimentació té un doble vessant: orgànic i emocional.
- Gran part del que aprenem en els primers mesos fins a l'any de vida queda emmagatzemat en el sistema límbic cerebral i més tard sortirà en forma d'intuïcions, creences, desigs i emocions.
- Arribats al primer any, més amunt, més avall, assolim dos cims importantíssims: caminar i parlar.
- El moment de caminar és vital perquè és l'equilibri per a la vida. Cal donar-li un objecte de referència cap a on ha de dirigir-se. ●

● **Toni Giménez Fajardo** és cantant professional, músic i compositor i doctor en Pedagogia. — Més info: www.tonigimenez.cat

NOTES

¹ La majoria de les informacions d'aquest text s'han extret de llibre de Thomas Verny i John Nelly *La vida secreta del niño antes de nacer* (1996). Barcelona: Urano, 15. El Thomas és doctor en medicina i professor de les universitats de Harvard, York i Toronto; el John és periodista independent, especialitzat en temes mèdics.

² Watts, Alan (1981). *Om, la sílaba sabrada*. Barcelona: Kairós, 13.

³ Punset, Eduard (2005). *El viatge a la felicitat*. Barcelona: Columna.

⁴ González, Carlos (2003). *Bésame mucho*, Madrid: Temas de Hoy, 57.

⁵ Howard, Walter (1976). *La música y el niño*. Buenos Aires: Editorial Universitaria, 37.

⁶ Rodríguez, José Manuel (2001). *La mente del niño*. Madrid: Aguilar, 123.

⁷ Verny, Thomas; Nelly, John (1996). *La vida secreta del niño antes de nacer*, 37.